

Gulden Spoor voor Economische Uitstraling aan Wouter Torfs

Stadhuis Lier, 2 juli 2016

Geachte minister, burgemeester, dames en heren van de gemeenteraad, mijnheer en mevrouw Torfs, beste Lierenaren, beste Schapenkoppen, beste Vlamingen

U hoorde zonet minister Muylers de loftrompet steken voor onze laureaat. Eén vraag bleef onbeantwoord: “Hoe zijn wij ertoe gekomen om Wouter Torfs een Spoor toe te kennen?”

Onze Raad van Bestuur doet altijd grondig zijn huiswerk alvorens te beslissen of iemand een Gulden Spoor krijgt nadat onze Raad van Advies de kandidaten voorgedragen heeft. In de Raad van Advies zetelen niet alleen een vertegenwoordiger van VoKA maar ook al onze voorgaande Spoordragers zoals onder meer Jan-Pieter Denul, Joachim Coens, Gert Verhulst & Hans Bourlon, de familie Van Rompuy (Argenta), Hein Deprez en Fernand Huts.

Mijnheer Torfs, als vrouw bezoek ik natuurlijk uw schoenwinkels. Maar als ongelovige Thomas wilde ik nu toch wel eens gaan kijken en luisteren of het klopt dat “de leider aanwezig is in het land van de glimlach”, zoals u in uw boek ‘Werken met hart en ziel’ omschrijft. Uw bedrijf heeft alvast één grote troef. Schoenen zijn een grote obsessie van veel vrouwen. (Dat geldt ook voor mij, durf ik hier toegeven.) Het klopt bovendien wat prof. Ap Dijksterhuis - hoogleraar psychologie in zijn boek ‘Op naar geluk’ schrijft: een nieuw paar schoenen zorgt voor een gevoel van voldoening, zij het dat de roes snel uitgewerkt is en je daarna alleen maar meer wil. Een interessant businessprincipe voor een schoenenbedrijf.

Het bezoeken van Torfs-winkels was dus helemaal geen zware opdracht wel integendeel. Niet alleen de producten zijn aantrekkelijk. Ook de klantvriendelijke bediening is top. Ik informeerde doelbewust naar de man Wouter Torfs. De reacties waren eensgezind enthousiast: “Mevrouw, zo ne goeie mens! Als hij hier in de winkel binnenkomt, krijgen alle verkoopsters van hem een zoen. Hij kent ons zelfs allemaal bij naam! En op de personeelsfeesten staat hij altijd aan de deur om iedereen persoonlijk te verwelkomen. Hij beseft natuurlijk maar al te goed dat wij zijn ambassadeurs zijn: zonder ons verkoopt hij in onze winkels geen schoenen.”

Deze aanpak vormt ook de basis van wat wij met onze Beweging Vlaanderen-Europa tijdens onze campagne Vlaanderen Feest! beogen. Ik zie 2 belangrijke gelijkenissen: het belang van identiteit of merkfielheid en het belang van publieksdiplomatie of ambassadeurschap.

1. Het belang van trots zijn over de eigen identiteit

In een wereld die voortdurend verandert, is het hebben van een duidelijke identiteit de enige manier om stand te houden. Toch hebben wij Vlamingen het vaak moeilijk met iets wat wereldwijd in andere landen zo evident is, namelijk de eigen identiteit.

Mag ik u ter illustratie daarvan even meenemen naar mijn werkwereld, namelijk de hogeschool Odisee waar ik naast Talenbeleidcoördinator ook Institutionele Coördinator Ontwikkelingssamenwerking ben. (Tussen haakjes: dat alle medewerkers van Schoenen Torfs

betrokken zijn bij Cunina, een Vlaamse ontwikkelingsorganisatie, was voor ons een belangrijk bijkomend argument voor dit Spoor.)

Enige tijd geleden was ik uitgenodigd voor een gastcollege van de NGO Ontmoet Afrika in het kader van een ontwikkelingsproject in Afrika voor onze studenten in de lerarenopleidingen. Tot mijn grote verbazing vertelde de man de aanwezige studenten hoe ontzettend belangrijk het is om respect te hebben voor de identiteit van elk volk, eender waar ter wereld. Hij had dat onder meer daags voordien gezien - vertelde hij - tijdens een internationale ontmoetingsweek voor studenten. Op de laatste avond kregen alle jonge mensen per land het woord om een boodschap mee te geven aan de andere jongeren. Allemaal hadden ze zich verkleed in de typische klederdracht van hun land of regio. Allemaal stonden ze met hun nationale of regionale vlag in de hand. Allemaal begonnen ze met hun nationale volkshymne mee te zingen. Op het eind van de avond was het de beurt aan ons land: 2 Vlaamse studenten beklommen het podium met een Jupilerhoed in de Belgisch kleuren op. Op de achtergrond klonken de eerste klanken van de Brabançonne die na enkele tonen overgingen in duidelijk geïmproviseerde rapgeluiden in een gelukkig voor de aanwezigen onverstaanbare scabreuze taal. Mijn gastdocent van Ontmoet Afrika – een organisatie die je nochtans moeilijk van nationalistische sympathieën kunt beschuldigen – vertelde dat hij diepbeschaamd was in zijn jonge landgenoten.

De Syrische moslim en cultuurfilosoof Bassam Tibi stelt in zijn boek 'Europa zonder identiteit? De crisis van de multiculturele samenleving' (1998) dat een dialoog pas mogelijk is wanneer culturen zelfbewust hun eigenheid of identiteit verdedigen én uitdragen. En Bart De Wever zei het zo in een interview met een Vlaamse krant: "Een succesvolle burgerlijke gemeenschap vormen met nieuwkomers vergt eerst en vooral een dynamisch antwoord op de vraag wie we zelf zijn en wie we allemaal samen willen worden". Aanvullend zou ik ook identiteit omschrijven als een dynamisch gegeven dat met de tijdsgeest mee verandert en evolueert maar zijn diepgewortelde waarden niet verliest.

2

En dat dit mogelijk is, illustreert de getuigenis van Abdul Nassaj, een 27-jarige boekhouder die in mijn woonplaats in de gemeenteraad zetelt. Hij verwoordt prachtig waarom hij zich Vlaming voelt. "Mijn ouders verlieten Syrië en kwamen naar Vlaanderen. In 1989 werd ik hier geboren. Vlaanderen is dus een deel van mij. Net zoals Lokeren, Syrië, man en boekhouder mijn identiteit bepalen. Vlaanderen zit in mij omdat ik hier opgroeï, maar ook omdat ik mijn toekomst hier wil uitbouwen. In de 21ste eeuw zal dit stukje aarde onvervalst Vlaams zijn, maar anders dan vroeger. Het zal meer kleur en diversiteit kennen. Mijn 11 juli gaat dus over een gemeenschap waar het begrip *Vlaming* niet bepaald wordt door de afkomst maar door de keuze voor een gemeenschappelijke toekomst."

En dit brengt mij bij mijn tweede aandachtspunt dat onze Beweging Vlaanderen-Europa met het bedrijf Torfs deelt.

2. Het belang van publieksdiplomatie of ambassadeurschap

Internet veranderde de diplomatie spectaculair. Vandaag kunnen ook burgers via het wereldwijde web, Facebook, Twitter, enz. de reputatie van een land maar ook van een bedrijf maken of kraken. Naast de klassieke diplomatie ontstond zo de publieksdiplomatie. Dit staat voor alle communicatie of netwerking van een regering, NGO's, maar vooral van de eigen burgers naar de burgers van andere landen toe om promotie te maken voor de idealen, de cultuur, het beleid van een land.

Net zoals de Torfsmedewerkers rasechte ambassadeurs zijn voor hun Torfswinkel, net zo zouden wij - ook in ons eigen belang - als volleerde publieksdiplomaten onze Vlaamse identiteit in Vlaanderen en daarbuiten moeten uitdragen. Mijn boodschap is altijd dezelfde: "Het is niet de omvang van een cultuur die telt, maar de samenhang ervan, de samenhangigheid, het bewustzijn van een gezamenlijke identiteit. Onze vzw Vlaanderen-Europa zet zich in voor een open Vlaamse

identiteitsbeleving die Vlaams zelfbewustzijn koppelt aan internationale oriëntatie en positieve interactie met andere culturen.

Alles wat met Vlaamse identiteit te maken heeft, wordt weggegomd. Cultuurdragers proberen wel een vage 'belgitude' op te kloppen samen met de media. Denk maar aan de huidige voetbalgekte die eigenlijk illustreert dat België ook als voetballand faalt. En ik bedoel niet zozeer sportief maar als solidaire gemeenschap. De Welshmen speelden gisteren als één ploeg voor hun land Wales en hun supporters die vier maal het Welshe volkslied lieten weerklinken. Ze zouden dat ook gedaan hebben indien ze verloren hadden. De Belgische miljonaars keken naar elkaar en de supporters zwegen.

Multinationals AB InBev en Coca Cola - die amper belastingen betalen in dit land - deelden driekleuren uit waarmee de echte belastingbetalers in dit land supporterden voor een ploeg multimiljonairs die zelf ook amper belasting betalen in dit land. Ze bedongen zelfs een winstpremie van 700.000 per speler om voor dit land te spelen. Is dit het zo gekoesterde nationale gevoel van solidariteit? Tous ensemble? Of geldklopperij op de kap van de gewone man? Ook in een voetbalstad als Lier begrijpt men dat hier iets niet klopt.

Ik wil hier benadrukken dat Vlaanderen feest! er is voor alle Vlamingen, zowel voor Vlamingen die bepaalde thema's en sprekers op 11-julivieringen willen uitsluiten als voor Vlamingen die vinden dat bepaalde personen geen Gulden Spoor verdienen. Vlaanderen Feest! is verdraagzaam, verbindt alle Vlamingen en sluit niemand uit.

Elk jaar komt de Guldensporendag elk jaar terug en elk jaar beleeft Vlaanderen die dag beter, mede dank zij het groot aantal evenementen n.a.v. onze 11-daagse Vlaanderen Feest. Maar we zijn er nog niet: 11 juli is nog altijd niet wat the *Fourth of July* voor Amerikanen betekent, of *Koningsdag* voor de Nederlanders, of *Saint Patrick's day* voor de Ieren.

Elf juli roept nog niet dat massagevoel op. Maar dat het samenhorigheidsgevoel elk jaar groeit, kan ik zeker bevestigen als ik burenefeesten bezoek of aangesproken word door concertgangers tijdens onze Vlaanderen Feest-concerten. Elk jaar stijgt het aantal vooral jonge zelfbewuste Vlamingen dat aan de Vlaanderen Feest 11-daagse meedoet.

Hebt u de laatste weken ook gezien met welke emotie de voetbalcommentatoren het enthousiast vlaggengezwaai en de met tranen in de ogen 'a capella' gezongen volksliederen toejuichten? Ik ben benieuwd of de media tijdens de 11-Daagse de Vlaamse Feestvreugde met evenveel ontroering in beeld zullen brengen.

En er zal gefeest worden in Vlaanderen! Zowel tijdens de meer dan 1.500 lokale initiatieven in bijna alle Vlaamse gemeenten als tijdens de initiatieven van bijna alle Vlaamse steden en gemeenten als tijdens de evenementen die we zelf met onze Beweging Vlaanderen-Europa organiseren zoals bijvoorbeeld

- de uitreiking van de Gulden Spoor voor Culturele Uitstraling aan Jan Verheyen op 8 juli in Brugge
- de uitreiking van de Gulden Spoor voor Maatschappelijke Uitstraling aan Willy Kuijpers op 10 juli in Heusden-Zolder
- het gratis Vlaanderen Feest!-concert met uitsluitend Nederlandstalige muziek op de Grote Markt van Antwerpen op 11 juli dat de VRT op één live zal uitzenden.

Bij dit alles hebben we één rode draad voor ogen: de Vlaamse identiteit en cultuur evenals onze Nederlandse taal als een positief en inclusief verhaal onder de aandacht te brengen.

Geachte dames en heren

Alvorens we overgaan tot de uitreiking van de Gulden Spoor voor Economische Uitstraling aan Wouter Torfs wil ik nog drie dingen hieraan toevoegen.

Net zoals het bedrijf Wouter Torfs een bedankingscultuur heeft, hecht ik eraan u te bedanken, burgemeester, dat deze Spooruitreiking vandaag naar aanleiding van onze Vlaamse feestdag hier in Lier, de Poort der Kempen, mocht plaatsvinden. Dank voor de gastvrijheid, burgemeester!

En, beste Lierenaren, vergeet niet om - als u vanaf nu naar het buitenland gaat - folders en foto's mee te nemen van Lier en als regelrechte Publieksdiplomaat reclame te maken voor uw Pallieterstad én voor Vlaanderen.

Rest mij enkel nog u een prettige Vlaamse feestdag toe te wensen. Onthoud het: de feestdag van de Vlaamse samenhang. Mijn feestdag, úw feestdag, ónze feestdag!

Dank u voor uw aandacht!

Uitreiking Gulden Spoor voor Economische Uitstraling
Op het podium uitnodigen: Wouter Torfs, minister Muyters, burgemeester Bogaarts

An De Moor
Voorzitter vzw Beweging Vlaanderen-Europa
Voorzitter vzw 11-daagse Vlaanderen Feest!
GSM 0475 62 00 98
E-mail adm.ave@skynet.be